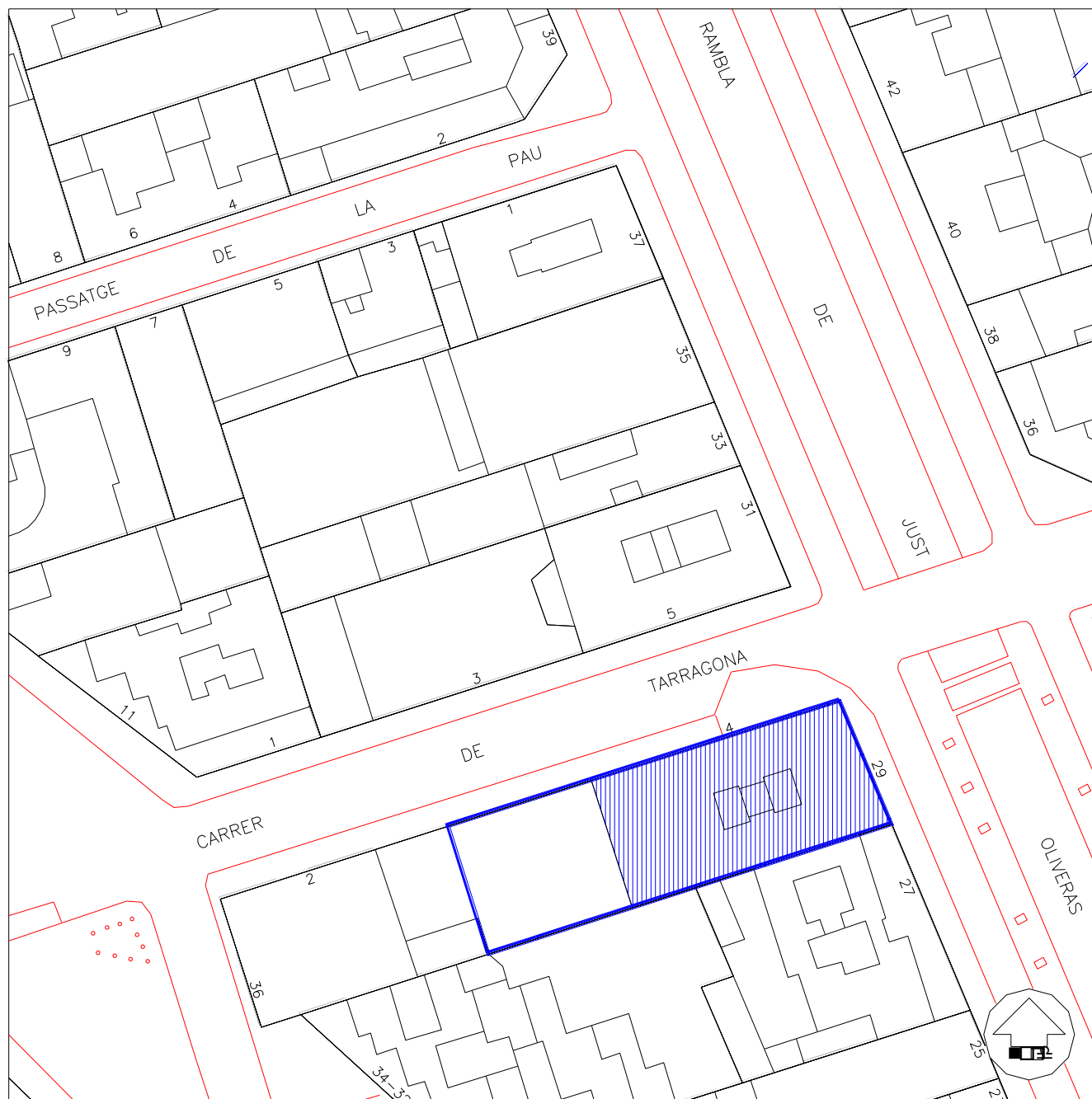

ADREÇA PRINCIPAL:

Just Oliveras, Rambla de, 29

ADREÇA SECUNDARIA:

Tarragona, C. de, 4

ADREÇA PRINCIPAL: Just Oliveras, Rambla de, 29

ADREÇA SECUNDARIA: Tarragona, C. de, 4

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1910 Construcció original
Mariano Tomàs i Barba, mestre d'obres

US ORIGINAL: Habitatge

US ACTUAL: Habitatge i comerços

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.

GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992.

Hospitalet, 1981.

ARXIU:

A.H.H. Expedient 1047.

Vista general de l'edifici (Novembre 1994)

CITES:**(PEPPA)**

"Descripción arquitectónica: Edificio de planta baja i piso, con cubierta plana. Estilo modernista popular. Huecos de planta baja y planta piso acabados en arcos rebajados. Los de planta piso con un adorno en su parte superior; los balcones de esta planta son de hierro forjado, curvados en su parte inferior. Siguen dos ejes verticales señalados por los huecos existentes en las otras plantas que sirven de sostén a una barandilla continua entre ellos de hierro forjado.

Estructura: Viguetas de hierro apoyadas en medianeras. Paredes de carga inferiores (patio) reforzadas por viga metálica que hace de soporte central (ver dibujo). Buen estado.

La fachada se mantiene sin variaciones; quizás un hueco en el chaflán que ahora es una ventana, fuera antes una puerta. El interior está cambiado. En planta baja donde hay una guardería (...) se ha variado mucho la distribución.

(CASAS, 1986 A)

"Pel carrer de Tarragona arribem a la Rambla entre jardins amb balandres, heures, madreseves i lilàs: els jardins del darrera de les dues cases que millor permetran, encara avui, evocar el projecte residencial del segon eixample. Una casa de planta baixa i un pis, a mà dreta, avui convertida en llar d'infants, i una casa plurifamiliar a l'esquerra, que encara conserva la seva funció original. (...) la Rambla concebuda com aparador del benestar de la nova estructura de classes de la població.

Fixem-nos en els detalls decoratius: el valor dels esgrafiats i de les línies corbes en els remats, els elements de ferro com aquest picaporta (probablement de ferro colat i no de forja, puix que la seriació dels elements decoratius per a aquesta arquitectura "de segon ordre" també és una de les característiques del període), els estucats i la

decoració del baix d'escala que evoquen el concepte del "jardí a l'entrada" que reduplica, en concepció escenogràfica, el de darrera". (p. 38)

(Hospitalet, 1981)

"Construïda vers el 1908. Hi dominen les dues constants més típiques del modernisme: la línia sinuosa i la decoració floral" (punt 22)

(GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992)

"Aquesta casa és una de les primeres construccions de la Rambla que encara es conserven [...]"

Predomina la línia corba i la utilització de motius florals i vegetals, característiques molt utilitzades en el Modernisme. La part més ornamentada és el coronament, amb pilastres ondulades i esgrafiats. Altres elements que milloren l'estètica són els relleus que hi ha en les llindes de les finestres del primer pis, en les mènsules que serveixen de suport als balcons i les motlures que emmarquen les obertures de la planta baixa, acabades en arc rebaixat. Per rematar les cantonades i els límits verticals de les façanes, s'han utilitzat unes motlures amb llosa de pedra.

En aquesta casa té importància considerable el color, de tons suaus, que contrasta amb els elements decoratius que segueixen la gamma dels grisos.

Al vestíbul hi ha un arrimador de ceràmica. El sostre està emmarcat amb un relleu de guix decorat amb un entramat floral. Seguint l'escala hi ha un arrimador de guix amb esgrafiat a la part superior" (pp. 94-95)

VALORACIÓ:

El projecte d'aquesta casa bastida a la cantonada de la rambla Just Oliveras i el carrer Tarragona data de 1910. El seu disseny és del mestre d'obres Mariano Tomàs i Barba, arquitecte municipal de l'Hospitalet i autor de diversos edificis modernistes aixecats durant la primera dècada del segle XX.

Del conjunt d'edificis d'inspiració modernista de Tomàs i Barba, segurament aquest és el més reeixit i equilibrat. Es tracta d'una construcció de planta i pis on els recursos ornamentals modernistes se centren en la decoració floral sobre les obertures del primer pis, les baranes de forja dels balcons i terrat i, sobre tot, en l'execució de la barana del terrat, amb alternància de la forja i pilastres arrodonides amb esgrafiats. La decoració no es limita a la façana; el vestíbul conserva encara l'arrambador de rajoles i l'estucat original.

A la seva banda posterior, l'edifici havia gaudit d'un antic jardí, actualment convertit en garatge, que separava l'habitatge d'un magatzem que el mateix propietari havia fet aixecar amb façana a la Riera de la Creu.

A banda de la seva vàlua arquitectònica, l'edifici gaudeix d'altres valors històrics a tenir en compte: es tracta d'una de les primers cases bastides en el que fou l'anomenat segon eixample -alguns autors parlen també d'eixample modernista-, concretat a partir de la urbanització de la rambla de Just i Oliveras (1907). Tipològicament respon perfectament a l'esperit d'aquesta nova urbanització que atreia, principalment, a una població burgesa.

PROTECCIÓ:

Nivell C

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

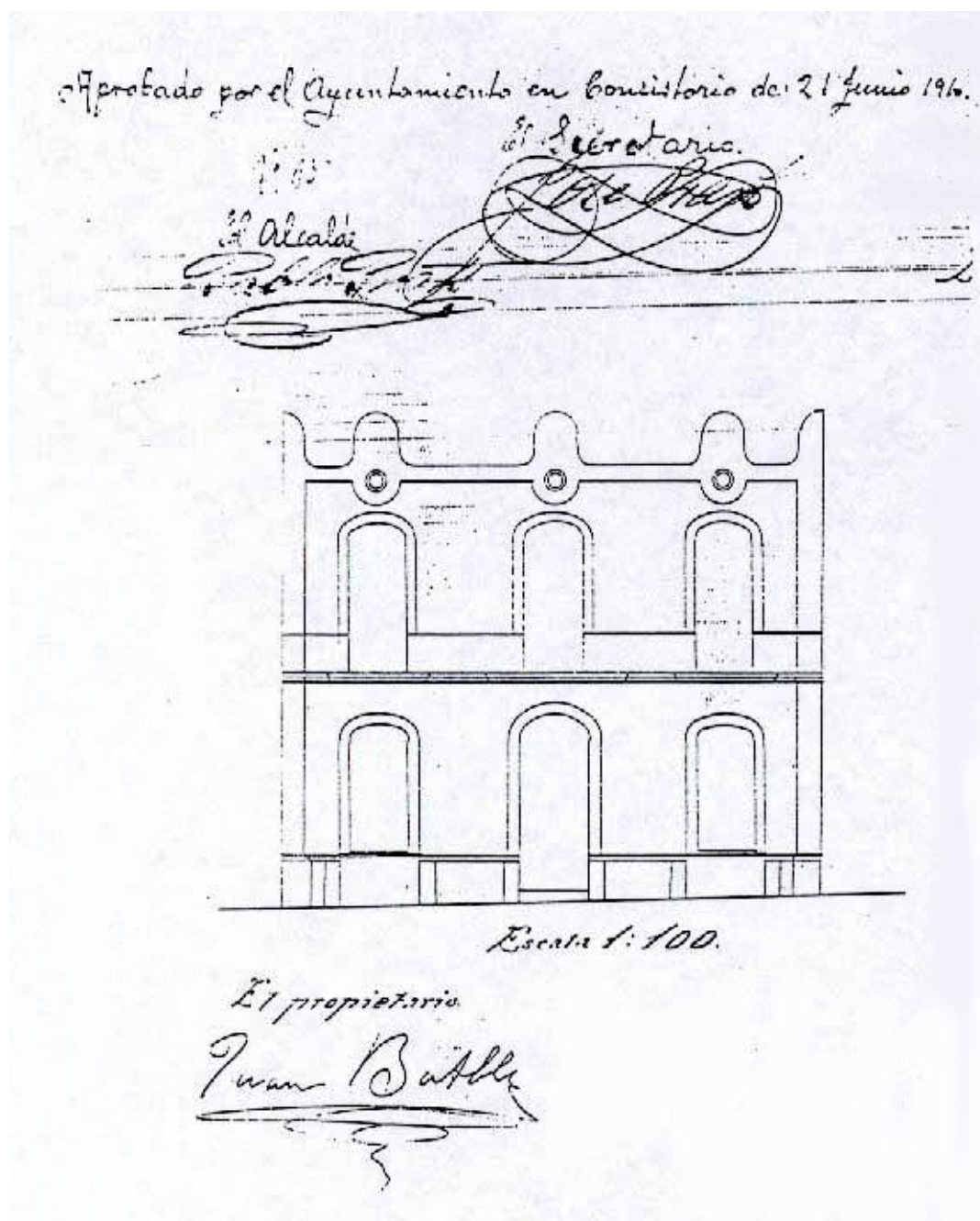
La façana ha estat restaurada amb força criteri i actualment presenta un aspecte molt correcte. L'única modificació recomanable seria la de tancar la porta lateral i retornar a l'obertura el seu caràcter de finestra.

Quant a l'interior, el vestíbul ha de quedar protegit de qualsevol tipus d'obra que el pogués malmetre o eliminar. Respecte a la resta de l'interior és de suposar que els canvis d'ús que ha patit l'immoble han hagut de desvirtuar tant la distribució interna com la decoració original.

Seria recomanable recuperar l'espai de jardí com a tal.

Ha de quedar absolutament prohibida qualsevol remunta de nous pisos.

Plànol del projecte (Mariano Tomàs i Barba, 1910)

